

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Μικροδιαφορές](#) > [Hungary](#)

Μικροδιαφορές

Ουγγαρία

Ουγγαρία

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο α) Αρμόδια δικαστήρια

Σύμφωνα με το άρθρο 599 του νόμου CXXX του 2016 για τον κώδικα πολιτικής δικονομίας, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών εμπίπτει στην αποκλειστική κατά τόπον αρμοδιότητα του επαρχιακού δικαστηρίου (*járásbíróság*) που λειτουργεί στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου (*törvényszék*), καθώς και του κεντρικού επαρχιακού δικαστηρίου της Βούδας (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) στη Βουδαπέστη.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) Μέσα επικοινωνίας

Όσον αφορά την κίνηση διαδικασίας, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (στο εξής: κανονισμός) προβλέπει ότι ο ενάγων κινεί την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών με τη συμπλήρωση του τυποποιημένου εντύπου αγωγής Α που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού, και με την απευθείας κατάθεσή του στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία είτε ταχυδρομικώς είτε με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας, όπως τηλεομοιοτυπία, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή οποιοδήποτε άλλο ηλεκτρονικό μέσο εφόσον είναι αποδεκτό στο κράτος μέλος στο οποίο κινείται η διαδικασία (άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού).

Από τις διατάξεις του κανονισμού προκύπτει ότι η αίτηση μπορεί να υποβληθεί εγγράφως. Το τυποποιημένο έντυπο αγωγής Α μπορεί να συμπληρωθεί και να υποβληθεί στο δικαστήριο, να αποσταλεί στο δικαστήριο ταχυδρομικώς και να υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με πληροφορίες που παρέχονται στο τμήμα του παρόντος οδηγού που αφορά το άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Το άρθρο 600 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας προβλέπει ότι ο ενάγων μπορεί επίσης να ασκήσει την αγωγή προφορικά στο αρμόδιο επαρχιακό δικαστήριο· στη συνέχεια, η αγωγή καταχωρίζεται από το δικαστήριο με χρήση του προβλεπόμενου τυποποιημένου εντύπου. Η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 11 του κανονισμού, το οποίο προβλέπει την παροχή πρακτικής αρωγής για τη συμπλήρωση των εντύπων.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο γ) Αρμόδιες αρχές ή οργανισμοί για την παροχή πρακτικής βοήθειας

Το άρθρο 6 του διατάγματος αριθ. 14/2002 του υπουργού Δικαιοσύνης, της 1ης Αυγούστου 2002, σχετικά με τους κανόνες για τη διοίκηση των δικαστηρίων, προβλέπει ότι το γραφείο δέχεται το κοινό κάθε εργάσιμη ημέρα κατά τις ώρες οι οποίες καθορίζονται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή, στην περίπτωση των επαρχιακών δικαστηρίων, από τον πρόεδρο του περιφερειακού δικαστηρίου. Σε χώρο του δικαστηρίου που είναι

προσβάσιμος στο κοινό, πρέπει να αναρτάται πίνακας ανακοινώσεων που περιέχει πληροφορίες σχετικά με το πότε και πού μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλλουν αιτήσεις ή καταγγελίες· πότε και πού μπορούν να ζητούν πληροφορίες· ποιος είναι αρμόδιος για την παραλαβή δικογράφων, πότε και σε ποια αίθουσα· ενώ, τέλος, επισημαίνεται ότι τα δικόγραφα μπορούν επίσης να τοποθετούνται στην ταχυδρομική θυρίδα του δικαστηρίου. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να παρέχει πληροφορίες με ηλεκτρονικά μέσα και να τις δημοσιεύει στο διαδίκτυο.

Σύμφωνα με το διάταγμα αριθ. 14/2002 σχετικά με τους κανόνες για τη διοίκηση των δικαστηρίων, τα δικαστήρια παρέχουν πρακτική αρωγή στο κοινό κατά τη διάρκεια των ωρών κατά τις οποίες το γραφείο δέχεται το κοινό, ενώ περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στη διεύθυνση <http://www.birosag.hu/>.

Σύμφωνα με τον νόμο LXXX του 2003 για τη νομική συνδρομή, οι δικηγόροι που παρέχουν νομική συνδρομή παρέχουν, μεταξύ άλλων, νομικές συμβουλές σε πελάτες ή καταρτίζουν δικόγραφα ή άλλα έγγραφα· οι νόμιμες αμοιβές και τα έξοδα αυτών των δικηγόρων καταβάλλονται ή προκαταβάλλονται από το Δημόσιο αντί του πελάτη. Η συνδρομή παρέχεται σε πελάτες που αναζητούν νομικές συμβουλές σχετικά με τα δικονομικά τους δικαιώματα και υποχρεώσεις ή την κατάρτιση δικογράφου με σκοπό την υποβολή νομικών δηλώσεων για την υπόθεση σε μεταγενέστερο στάδιο. Οι πελάτες πρέπει να ανήκουν στις ομάδες προσώπων που ορίζονται στα άρθρα 4 έως 9 του νόμου LXXX του 2003, το εισόδημά τους δεν μπορεί να υπερβαίνει τα ποσά που ορίζονται στα εν λόγω άρθρα, και δεν επιτρέπεται να εμπίπτουν στους όρους του άρθρου 10 του νόμου LXXX του 2003 που αποκλείει την επιλεξιμότητα για νομική συνδρομή.

Εάν εκκρεμεί ήδη διαδικασία, το άρθρο 11 παράγραφος 1 του νόμου LXXX του 2003 προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της νομικής συνδρομής, το κράτος παρέχει νομική εκπροσώπηση στον ενάγοντα, στον εναγόμενο, στον παρεμβαίνοντα (τρίτο), σε τρίτο ενδιαφερόμενο, στον αιτούντα και στον καθ' ου, και, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις, προκαταβάλλει ή αναλαμβάνει τα σχετικά έξοδα για λογαριασμό του πελάτη. Πέραν των όρων που προβλέπονται στον νόμο LXXX του 2003, οι πελάτες θεωρούνται επιλέξιμοι ακόμη και αν απαλλάσσονται από την καταβολή εξόδων της διαδικασίας. Οι πελάτες είναι επιλέξιμοι για νομική συνδρομή εάν, λόγω της έλλειψης νομικής κατάρτισης ή της πολυπλοκότητας της υπόθεσης, δεν θα ήταν σε θέση να εκπροσωπήσουν τα συμφέροντά τους ή να ασκήσουν αποτελεσματικά τα δικονομικά δικαιώματά τους σε περίπτωση που εκπροσωπούσαν τον εαυτό τους.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο δ) Μέσα ηλεκτρονικής επίδοσης και επικοινωνίας και μέσα έκφρασης αποδοχής εκ των προτέρων της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων

Το άρθρο 13 του κανονισμού θεσπίζει κανόνες για την επίδοση εγγράφων και άλλες γραπτές επικοινωνίες.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η επικοινωνία με το δικαστήριο στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών πραγματοποιείται με τον πληρέστερο δυνατό τρόπο και κατά προτίμηση ηλεκτρονικά, ο κώδικας πολιτικής δικονομίας καθιστά δυνατή και εν μέρει υποχρεωτική την ηλεκτρονική επικοινωνία με το δικαστήριο. Βάσει του κώδικα πολιτικής δικονομίας, και σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου ε), οι πελάτες ή οι εκπρόσωποί τους μπορούν να επιλέξουν να επικοινωνούν με ηλεκτρονικά μέσα ή, εφόσον απαιτείται, υποχρεούνται να επικοινωνούν με ηλεκτρονικά μέσα με το δικαστήριο.

Οι πελάτες που επικοινωνούν με ηλεκτρονικά μέσα αποστέλλουν στο δικαστήριο το έντυπο της αίτησης, καθώς και όλα τα υπόλοιπα δικόγραφα και αποδεικτικά έγγραφα, χρησιμοποιώντας την υπηρεσία υποστήριξης της υποβολής εντύπων (συμπληρώνοντας ηλεκτρονικά έντυπα που πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές καθώς και τα στοιχεία για την ηλεκτρονική επαλήθευση της ταυτότητάς τους).

Η ηλεκτρονική επικοινωνία με τα δικαστήρια πραγματοποιείται μέσω τριών διαύλων επικοινωνίας:

- της ηλεκτρονικής θυρίδας για την οποία απαιτείται εγγραφή στο κεντρικό σύστημα καταχώρισης πελατών (χώρος αποθήκευσης που θεωρείται ασφαλής διεύθυνση παράδοσης εγγράφων διαθέσιμη για προσωπική διαχείριση· πρώτην πύλη πελατών),
- της επίσημης ηλεκτρονικής θυρίδας (που προορίζεται ειδικά για την επίσημη ηλεκτρονική επικοινωνία των διοικητικών φορέων με τα δικαστήρια),
- της πύλης εταιρειών (χώρος αποθήκευσης που θεωρείται ασφαλής διεύθυνση παράδοσης εγγράφων για εταιρείες και ιδιώτες δικηγόρους, δικηγόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιώτες νομικούς συμβούλους σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας).

Κάθε φυσικό πρόσωπο μπορεί να υποβάλει αίτηση εγγραφής στο κεντρικό σύστημα καταχώρισης πελατών· η αίτηση υποβάλλεται στον αρμόδιο φορέα καταχώρισης [(στα κρατικά γραφεία εξυπηρέτησης πελατών, στα κρατικά γραφεία πληροφοριών (Kormányablak), στα γραφεία εξυπηρέτησης πελατών των φορολογικών αρχών, στις πρεσβείες και σε ορισμένα ταχυδρομεία], ή ηλεκτρονικά, με έγκυρο δελτίο ταυτότητας που έχει εκδοθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2016. Για την προσωπική καταχώριση απαιτείται επίσημο έγγραφο που πιστοποιεί την ταυτότητα (δελτίο ταυτότητας, διαβατήριο, άδεια οδήγησης σε μορφή κάρτας) και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Οι αλλοδαποί που δεν καλύπτονται από το μητρώο προσωπικών δεδομένων και διευθύνσεων ταυτοποιούνται μέσω του διαβατηρίου τους ή, κατά περίπτωση, της άδειας διαμονής τους. Οι υπήκοοι των κρατών μελών του ΕΟΧ που δεν καλύπτονται από το μητρώο προσωπικών δεδομένων και διευθύνσεων ταυτοποιούνται μέσω του διαβατηρίου τους ή άλλου επίσημου εγγράφου που πιστοποιεί την ταυτότητά τους. Κατά την καταχώριση, οι πελάτες πρέπει να αποδείξουν την ταυτότητά τους και να υπογράψουν δήλωση συγκατάθεσης στην επεξεργασία των δεδομένων τους. Στη συνέχεια, η κεντρική υπηρεσία επαληθεύει τα δεδομένα που περιέχονται στο μητρώο προσωπικών δεδομένων και διευθύνσεων (ή, στην περίπτωση αλλοδαπών που δεν καλύπτονται από αυτό, στο μητρώο αλλοδαπών). Εκτός από τα δεδομένα αυτά, απαιτούνται επίσης ένα μοναδικό όνομα χρήστη και μια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, καθώς σε αυτήν τη διεύθυνση αποστέλλεται στο φυσικό πρόσωπο κωδικός μίας χρήσης που απαιτείται για την πρώτη σύνδεση.

Το κοινό χαρακτηριστικό της πύλης εταιρειών και της επίσημης ηλεκτρονικής θυρίδας είναι ότι η χρήση τους απαιτεί τη χορήγηση ειδικών δικαιωμάτων στους χρήστες. Η επίσημη ηλεκτρονική θυρίδα μπορεί να χρησιμοποιείται από οργανισμούς που συνδέονται στο κεντρικό σύστημα. Η υπηρεσία της πύλης εταιρειών μπορεί να χρησιμοποιείται από εταιρείες και νόμιμους αντιπροσώπους.

Οι πελάτες που χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας πρέπει να αποστέλλουν τα δικόγραφα τους χρησιμοποιώντας το έντυπο που έχει τυχόν υποδειχθεί από τον πρόεδρο της Εθνικής Υπηρεσίας Δικαστικών Λειτουργιών. Εάν δεν προβλέπεται τέτοιο έντυπο, οι πελάτες που κάνουν χρήση των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας πρέπει να αναφορτώσουν τα δικόγραφα τους και τα συνημμένα έγγραφα σε έναν από τους μορφώτυπους αρχείων που έχει εγκρίνει ο πρόεδρος της Εθνικής Υπηρεσίας Δικαστικών Λειτουργιών και είναι δημοσιευμένοι στον κεντρικό ιστότοπο των δικαστηρίων (<http://www.birosag.hu/>). Για την τηλεφόρτωση των εντύπων, οι πελάτες πρέπει να έχουν εγκαταστήσει ειδικό λογισμικό για τη συμπλήρωση εντύπων [Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogramme (ÁNYK)], το οποίο χρησιμοποιείται τόσο για τη συμπλήρωση των εντύπων όσο και για την αναφόρτωση ηλεκτρονικών εγγράφων ως συνημμένων. Τα δικόγραφα και τα συνημμένα σε αυτά έγγραφα πρέπει να αποστέλλονται στο δικαστήριο υπογεγραμμένα ηλεκτρονικά ή επικυρωμένα μέσω υπηρεσίας ελέγχου γνησιότητας εγγράφων βάσει ταυτοποίησης. Ο κεντρικός ιστότοπος των δικαστηρίων παρέχει πρακτικές πληροφορίες για τη συμπλήρωση του εντύπου. Εάν τα δικόγραφα δεν πληρούν τις απαιτήσεις ΤΠ, οι πελάτες που επικοινωνούν ηλεκτρονικά με το δικαστήριο ενημερώνονται απευθείας στο πλαίσιο της διαδικασίας υποβολής. Εάν τα δικόγραφα που αναφορτώνονται από πελάτες που επικοινωνούν ηλεκτρονικά με το δικαστήριο πληρούν τις απαιτήσεις ΤΠ, τους αποστέλλεται βεβαίωση παραλαβής μέσω του συστήματος επιδόσεων. Το έγγραφο θεωρείται ότι παραδόθηκε στο δικαστήριο την ώρα που αναγράφεται σε αυτό.

Το δικαστήριο αποστέλλει στους πελάτες που επικοινωνούν ηλεκτρονικά βεβαίωση παραλαβής για όλα τα υποβληθέντα δικόγραφα, μέσω του συστήματος επιδόσεων (αυτόματα). (Άρθρο 75/C του διατάγματος αριθ. 14/2002 σχετικά με τους κανόνες για τη διοίκηση των δικαστηρίων).

Οι πελάτες που επικοινωνούν ηλεκτρονικά με το δικαστήριο ενημερώνονται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για την παραλαβή των εγγράφων και αποκτούν πρόσβαση στα έγγραφα κάνοντας κλικ στον σύνδεσμο προς το έγγραφο. Όταν ο πελάτης κάνει κλικ στον σύνδεσμο δημιουργείται ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής στην οποία αναφέρονται το όνομα του αποστολέα και του παραλήπτη, ο αριθμός της υπόθεσης και η ημερομηνία παραλαβής του εγγράφου· η ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής αποστέλλεται τόσο στο δικαστήριο όσο και στους πελάτες που επικοινωνούν ηλεκτρονικά. Η ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής και η ταχυδρομική απόδειξη παραλαβής που αναφέρονται στον κώδικα πολιτικής δικονομίας πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 13 παράγραφος 1 του κανονισμού για την απόδειξη παραλαβής. Εάν το σύστημα επιδόσεων αναφέρει ότι το έγγραφο δεν έχει παραληφθεί παρά το γεγονός ότι κοινοποιήθηκε δύο φορές, το έγγραφο θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημερομηνία που αναγράφεται στη δεύτερη βεβαίωση κοινοποίησης.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ε) Πρόσωπα ή είδη επαγγελματιών που υπέχουν νομική υποχρέωση να αποδέχονται την επίδοση ή τις άλλες μορφές επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα

Το άρθρο 13 του κανονισμού θεσπίζει κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων και άλλες γραπτές επικοινωνίες.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η επικοινωνία με το δικαστήριο στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών πραγματοποιείται ηλεκτρονικά στο ευρύτερο δυνατό πλαίσιο σε όσες το δυνατόν περισσότερες υποθέσεις, ο κώδικας πολιτικής δικονομίας καθιστά δυνατή σε μερικές υποθέσεις υποχρεωτική την ηλεκτρονική επικοινωνία με το δικαστήριο.

Σύμφωνα με τον κανόνα αναφοράς που ορίζεται στο άρθρο 608 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, οι ομάδες προσώπων για τις οποίες η ηλεκτρονική επικοινωνία είναι υποχρεωτική απαριθμούνται στον νόμο CCXXII του 2015 για τη θέσπιση γενικών κανόνων σχετικά με την ηλεκτρονική διοίκηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του νόμου CCXXII του 2015, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά σε νόμο ή διεθνή συνθήκη δυνάμει σχετικής δέσμευσης, η χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας είναι υποχρεωτική για

α) τα ακόλουθα πρόσωπα, όταν ενεργούν ως πελάτες:

αα) οικονομικούς φορείς,

αβ) το κράτος,

αγ) τις αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης,

αδ) τους φορείς της δημοσιονομικής διοίκησης

αε) τον εισαγγελέα,

αστ) συμβολαιογράφους,

αζ) οργανισμούς του δημόσιου τομέα,

αη) άλλες διοικητικές αρχές που δεν καλύπτονται από τα στοιχεία αγ)-αζ)· και

β) τους νομικούς συμβούλους των πελατών.

Σύμφωνα με το άρθρο 608 παράγραφος 2 και το άρθρο 75 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, νόμιμοι αντιπρόσωποι θεωρούνται οι εξής:

α) δικηγόροι και δικηγορικά γραφεία·

β) νομικοί σύμβουλοι δικηγορικών συλλόγων, στις περιπτώσεις που προβλέπει ο νόμος για την άσκηση νομικών επαγγελμάτων·

γ) δικαστές και γραμματείς δικαστηρίων που έχουν εξουσιοδοτηθεί να εκπροσωπούν δικαστήρια με νομική προσωπικότητα·

δ) εισαγγελείς εξουσιοδοτημένοι να εκπροσωπούν τη Γενική Εισαγγελία·

ε) ασκούμενοι δικηγόροι και νομικοί εισηγητές (εφόσον ο κώδικας πολιτικής δικονομίας επιτρέπει την παράστασή τους στην υπόθεση), και

στ) άλλα πρόσωπα που ορίζονται στη νομοθεσία.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο στ) Δικαστικά έξοδα και αποδεκτοί τρόποι πληρωμής

Το άρθρο 74 παράγραφος 1 του νόμου XCIII του 1990 περί τελών παρέχει στον διάδικο που κινεί τη διαδικασία την επιλογή —υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι σχετικές τεχνικές προϋποθέσεις— να καταβάλει όλα τα δικαστικά τέλη ηλεκτρονικά μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος πληρωμής και διακανονισμού, και όχι με χαρτόσημα· η δυνατότητα αυτή παρέχεται για όλες τις δικαστικές διαδικασίες (ανεξάρτητα από το αν έχουν κινηθεί με την κατάθεση δικογράφου σε έντυπη μορφή ή με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων). Το ηλεκτρονικό

σύστημα πληρωμής και διακανονισμού είναι μια κεντρική ηλεκτρονική υπηρεσία πληρωμών (συνδεδεμένη με σύστημα διακανονισμού) που παρέχει στους πελάτες τη δυνατότητα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις πληρωμής προς τους φορείς που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικής διαχείρισης, μεταξύ άλλων ηλεκτρονικά, με τραπεζική κάρτα, εικονική τραπεζική κάρτα ή μέσω διαδικτυακής τραπεζικής συναλλαγής, στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής διαχείρισης.

Σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του νόμου ΧCIII του 1990 περί τελών, ο γενικός συντελεστής των δικαστικών τελών ανέρχεται στο 6 % της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς σε διαδικασίες αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας και στο 3 % της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς σε διαδικασίες εκούσιας δικαιοδοσίας. Σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 1 του νόμου ΧCIII του 1990, η άσκηση ένδικων μέσων κατά δικαστικής απόφασης υπόκειται σε δικαστικό τέλος που ανέρχεται στο 8 % της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) Δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων και το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορούν να ασκηθούν

Το τακτικό ένδικο μέσο που σχετίζεται με τους σκοπούς του κανονισμού είναι η έφεση, ενώ έκτακτα ένδικα μέσα είναι η επανάληψη της διαδικασίας και η αίτηση επανεξέτασης.

Η διαδικασία σε δεύτερο βαθμό κινείται από τον εκκαλούντα με έφεση που κατατίθεται εγγράφως στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Οι διάδικοι και τα πρόσωπα σε σχέση με τα οποία η απόφαση περιέχει διάταξη μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά του μέρους της διάταξης που τα αφορά. Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης είναι δεκαπέντε ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης.

Στην έφεση πρέπει να αναφέρεται ο αριθμός της προσβαλλόμενης απόφασης και η διάταξη ή το μέρος της απόφασης που προσβάλλεται με την έφεση, σαφές και συγκεκριμένο αίτημα για τροποποίηση ή ακύρωση της επίμαχης διάταξης ή μέρους της πρωτόδικης απόφασης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, η παράβαση ουσιαστικής διάταξης νόμου ή τύπου της διαδικασίας στην οποία ο εκκαλών στηρίζει την έφεσή του, εκτός εάν η άσκηση του δικαστικού ελέγχου δεν προϋποθέτει παραβίαση του νόμου. Η έφεση πρέπει, κατά κανόνα, να εκδικάζεται από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο χωρίς να διεξαχθεί ακρόαση, εκτός εάν ένας από τους διαδίκους ζητήσει τη διεξαγωγή ακρόασης, αν το δικαστήριο τη θεωρεί δικαιολογημένη ή αν απαιτείται ακρόαση για τη διεξαγωγή αποδείξεων. Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας μπορεί να υποβληθεί κατά τελεσίδικης απόφασης και οποιασδήποτε απόφασης που παράγει τα ίδια αποτελέσματα, εάν:

α) ο διάδικος επικαλεστεί οποιαδήποτε νέα πραγματικά περιστατικά ή προσκομίσει νέα αποδεικτικά στοιχεία ή οποιαδήποτε τελεσίδικη δικαστική ή άλλη επίσημη απόφαση που το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη κατά τη διάρκεια της δίκης, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά θα είχαν οδηγήσει στην έκδοση ευνοϊκότερης για αυτόν απόφασης εάν είχαν εξεταστεί στο πλαίσιο της αρχικής δίκης·

β) ο διάδικος ηττήθηκε στη δίκη λόγω αξιόποινης πράξης που τέλεσε δικαστής ο οποίος συμμετείχε στην έκδοση της απόφασης, ο αντίδικος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση του νόμου·

γ) ο διάδικος επικαλείται απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η οποία εκδόθηκε στη δική του υπόθεση και με την οποία διαπιστώθηκε προσβολή δικαιώματος προβλεπόμενου από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 και κυρώθηκε με τον νόμο XXXI του 1993, καθώς και από τα πρόσθετα πρωτόκολλα αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι η τελεσίδικη απόφαση επί της υπόθεσής του αφορά την ίδια παράβαση και ο διάδικος δεν έτυχε ικανοποίησης από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή η ζημία δεν μπορεί να αποκατασταθεί με αποζημίωση·

δ) πριν από την έκδοση της σχετικής απόφασης είχε εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση σχετικά με το ίδιο δικαίωμα·

ε) το δικόγραφο της αγωγής ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο κοινοποιήθηκε στον διάδικο με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης κατά παράβαση των διατάξεων που διέπουν την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων με δημόσια ανακοίνωση. (Άρθρο 393 του κώδικα πολιτικής δικονομίας)

Η αίτηση επανάληψης της διαδικασίας κατατίθεται εντός έξι μηνών· η προθεσμία αυτή αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση κατέστη τελεσίδικη ή, εάν ο διάδικος έλαβε γνώση του λόγου στον οποίο στηρίζει το αίτημα για επανάληψη της διαδικασίας ή απέκτησε τη δυνατότητα να καταθέσει

την αίτηση μετά την παρέλευση της προθεσμίας, η προθεσμία αρχίζει από τις αντίστοιχες ημερομηνίες. Δεν είναι δυνατή η επανάληψη της διαδικασίας πέντε έτη μετά την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κατέστη τελεσίδικη· η μη τήρηση της προθεσμίας αυτής δεν μπορεί να δικαιολογηθεί. Στην αίτηση επανάληψης της διαδικασίας πρέπει να αναφέρεται η απόφαση κατά της οποίας ασκείται το εν λόγω ένδικο μέσο και το περιεχόμενο της απόφασης όπως ο διάδικος επιθυμεί να διαμορφωθεί. Στην αίτηση πρέπει να προσδιορίζονται τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία βασίζεται το αίτημα για επανάληψη της διαδικασίας και να επισυνάπτονται τα σχετικά έγγραφα. Εάν η αίτηση υποβληθεί έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση κατέστη τελεσίδικη και δεσμευτική, πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

Η αίτηση επανάληψης της διαδικασίας πρέπει να υποβληθεί εγγράφως στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο που αποφάνθηκε επί της υπόθεσης. Ο διάδικος μπορεί επίσης να ζητήσει την καταχώριση της αίτησης στα πρακτικά. Αρμόδιο να επιληφθεί της αίτησης επανάληψης της διαδικασίας είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που αποφάνθηκε στο πλαίσιο της κύριας δίκης. Σύμφωνα με τον κώδικα πολιτικής δικονομίας, εάν επιτραπεί η επανάληψη της διαδικασίας, η υπόθεση εκδικάζεται εκ νέου εντός των ορίων της αίτησης. Ανάλογα με την έκβαση της εκ νέου εκδίκασης της υπόθεσης, το δικαστήριο επικυρώνει την απόφαση κατά της οποίας ασκήθηκε η αίτηση· εναλλακτικά, την ακυρώνει εν όλω ή εν μέρει και εκδίδει νέα απόφαση σύμφωνα με τον νόμο. Άρθρα 392 έως 404 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον νόμο, η απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που έχει εκδοθεί επί της ουσίας και η οποία έχει καταστεί τελεσίδικη και δεσμευτική, μπορεί να προσβληθεί με το έκτακτο ένδικο μέσο της επανεξέτασης. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, αντικείμενο της αίτησης επανεξέτασης μπορεί να είναι τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή τελεσίδικη και δεσμευτική διαταγή επί της ουσίας της υπόθεσης.

Κάθε διάδικος ή κάθε πρόσωπο που δεσμεύεται από την απόφαση μπορεί να ζητήσει από το Ανώτατο Δικαστήριο την επανεξέταση τελεσίδικης απόφασης ή τελεσίδικης και δεσμευτικής διαταγής που έχει εκδοθεί επί της ουσίας της υπόθεσης, ως προς τη διάταξη που τον επηρεάζει, επικαλούμενος παράβαση που επηρεάζει την ουσία υπόθεσης ή απόκλιση από δημοσιευμένη απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου σχετικά με νομικό ζήτημα.

Καταρχήν, δεν χωρεί αναθεώρηση σε υποθέσεις με περιουσιακό αντικείμενο, όταν η αξία του επίδικου αντικειμένου, η οποία αμφισβητείται στην αίτηση αναθεώρησης, δεν υπερβαίνει τα 5 εκατ. HUF.

Ωστόσο, σε αυτές τις περιπτώσεις, το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί, κατ' εξαίρεση, να επιτρέψει την επανεξέταση αν η εξέταση της παράβασης που επηρεάζει την ουσία της υπόθεσης δικαιολογείται από την ανάγκη διασφάλισης της ενότητας ή της περαιτέρω εξέλιξης της νομολογίας, από την ιδιαίτερη σημασία του εγειρόμενου νομικού ζητήματος ή από την κοινωνική του σημασία ή, ελλείψει απόφασης δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, από την ανάγκη έκδοσης προδικαστικής απόφασης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο διάδικος μπορεί να υποβάλει αίτηση με την οποία ζητεί να επιτραπεί η επανεξέταση στο δικαστήριο που δίκασε την υπόθεση σε πρώτο βαθμό, εντός σαράντα πέντε ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης.

Σε αυτήν την αίτηση πρέπει να προσδιορίζεται η απόφαση την επανεξέταση της οποίας ζητεί ο διάδικος, η παράβαση που επηρεάζει την ουσία της υπόθεσης, η ακριβής νομοθετική διάταξη που παραβιάστηκε, καθώς και οι λόγοι και τα νομικά ζητήματα επί των οποίων βασίζεται η αίτηση.

Η αίτηση επανεξέτασης πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο που εξέδωσε την πρωτόδικη απόφαση εντός σαράντα πέντε ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης. Η αίτηση επανεξέτασης πρέπει να πληροί τις γενικές απαιτήσεις για την υποβολή δικογράφων και πρέπει να περιλαμβάνει τα συνημμένα έγγραφα που ορίζονται στο άρθρο 413 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Κατά γενικό κανόνα, το Ανώτατο Δικαστήριο αποφαινεται επί των αιτήσεων επανεξέτασης χωρίς διεξαγωγή ακρόασης (άρθρα 405 έως 424 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο η) Διαδικασίες υποβολής αίτησης επανεξέτασης και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την επανεξέταση αυτή

Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση βάσει της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αίτησης επανεξέτασης. Τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για τη διεξαγωγή της διαδικασίας και, ως εκ τούτου, για την έκδοση απόφασης παρατίθενται στο τμήμα του παρόντος οδηγού που αφορά το άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Βάσει του άρθρου 19 του κανονισμού, στο βαθμό που το άρθρο 18 του κανονισμού δεν ορίζει διαφορετικά, η διαδικασία της αίτησης επανεξέτασης διέπεται επίσης από τους σχετικούς κανόνες του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Μεταξύ των διατάξεων που διέπουν την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, ο κώδικας πολιτικής δικονομίας περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες σχετικά με την επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (άρθρο 602 παράγραφοι 1 έως 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας ορίζει ρητά ότι στη διαδικασία επανεξέτασης εφαρμόζονται οι κανόνες σχετικά με τη δικαιολόγηση παράλειψης πράξης, αποκλείει την υποβολή αίτησης για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση σε περίπτωση μη τήρησης της προθεσμίας για την κατάθεση αίτησης επανεξέτασης, ενώ δεν επιτρέπει την άσκηση ένδικου μέσου κατά της απόφασης του δικαστηρίου με την οποία το δικαστήριο απορρίπτει αυτεπαγγέλτως την αίτηση επανεξέτασης.

Βάσει των ανωτέρω, στην αίτηση επανεξέτασης που ασκείται δυνάμει του άρθρου 18 του κανονισμού πρέπει να παρατίθενται οι λόγοι της επανεξέτασης και οι περιστάσεις στις οποίες βασίζεται η αίτηση. Η αίτηση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα όσον αφορά την εκτέλεση της απόφασης. Ωστόσο, εάν πιθανολογείται η ευδοκίμηση της αίτησης, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αυτεπαγγέλτως την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης, χωρίς να ακουστεί ο αντίδικος. Το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν σχετικού αιτήματος, να τροποποιήσει την απόφαση αναστολής. Εάν ο νόμος αποκλείει την επανεξέταση ή εάν η αίτηση υποβληθεί εκπρόθεσμα, το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Προτού αποφανθεί επί της αίτησης, το δικαστήριο μπορεί να ακούσει τους διαδίκους. Το αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την άσκηση αίτησης επανεξέτασης αξιολογείται αντικειμενικά. Εάν το δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτηση, η διαδικασία επαναλαμβάνεται στο αναγκαίο πλαίσιο. Κατά της απόφασης που απορρίπτει αίτηση επανεξέτασης μπορεί να ασκηθεί έφεση.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο θ) Γλώσσες που είναι αποδεκτές

Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας προβλέπει ότι η διαδικασία διεξάγεται στην ουγγρική γλώσσα (άρθρο 113 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας ορίζει επίσης ότι, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στη νομοθεσία, σε δεσμευτική νομική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε διεθνή σύμβαση, τα δικόγραφα που απευθύνονται στο δικαστήριο πρέπει να υποβάλλονται στην ουγγρική γλώσσα και ότι η επίδοση ή κοινοποίηση των δικογράφων και των αποφάσεων του δικαστηρίου γίνεται επίσης στην ουγγρική γλώσσα. Ο νόμος προβλέπει επίσης ότι, στις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου, κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί προφορικά τη μητρική του γλώσσα και ότι μπορεί να χρησιμοποιεί τη μητρική του γλώσσα, την περιφερειακή ή την εθνική μειονοτική του γλώσσα εφόσον αυτό προβλέπεται σε διεθνή σύμβαση. Το δικαστήριο διορίζει διερμηνέα ή μεταφραστή, εάν αυτό είναι αναγκαίο για την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων ή το απαιτούν διατάξεις του εν λόγω νόμου που αφορούν τη χρήση των γλωσσών. Σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, ο κώδικας πολιτικής δικονομίας προβλέπει ότι το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον διάδικο να υποβάλει επικυρωμένη μετάφραση για κάθε έγγραφο που προσκομίζει, μόνον εάν δεν υπάρχει άλλος τρόπος για την εξακρίβωση των σχετικών πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης (άρθρο 600 παράγραφος 5 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Η Ουγγαρία δεν έχει υποδείξει —στο πλαίσιο του δικαιώματός της να το πράξει σύμφωνα με το άρθρο 21α παράγραφος 1 του κανονισμού— επίσημη γλώσσα άλλη από την ουγγρική, την οποία μπορεί να δεχθεί ως επίσημη γλώσσα για τη βεβαίωση του άρθρου 20 του κανονισμού.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ι) Αρμόδιες αρχές εκτέλεσης

Διαταγή εκτέλεσης στην Ουγγαρία μπορεί να εκδοθεί, στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, από το επαρχιακό δικαστήριο που λειτουργεί στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του οφειλέτη ή, ελλείψει αυτού, όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης, όπου βρίσκεται η έδρα ουγγρικού υποκαταστήματος εταιρείας καταχωρισμένης στην αλλοδαπή ή, σε περίπτωση άμεσης εμπορικής αντιπροσώπευσης, στον τόπο όπου βρίσκεται το υποκατάστημα ή η αντιπροσωπεία· και στη Βουδαπέστη, από το κεντρικό επαρχιακό δικαστήριο της Βούδας.

Το δικαστήριο που διατάσσει την αναγκαστική εκτέλεση στην Ουγγαρία μπορεί να διατάξει την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού. Στο ουγγρικό δίκαιο, δικαστήριο της εκτέλεσης είναι το δικαστήριο στο οποίο είναι διορισμένος ο δικαστικός επιμελητής που διενεργεί την εκτέλεση.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 09/12/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.